

عنوان مقاله:

تاثیر تدریس به شیوه سازنده گرایی بر علاقه به درس: یک مطالعه نیمه آزمایشی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی رویکردهای نوین در آموزش و پژوهش (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مصطفی صفری - کارشناس ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه مازندران، آموزش و پرورش شهرستان جویبار

لیلا نجارکریمی - کارشناس ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس، آموزش و پرورش شهرستان جویبار

ماهرخ فرجی پول - کارشناس ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس، آموزش و پرورش شهرستان نوشهر

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر تدریس به شیوه سازنده گرایی بر علاقه به درس انجام گرفت. طرح پژوهش کمی و روش پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل بوده است. جامعه آماری پژوهش شامل دانش آموزان پسر مقطع ابتدایی شهرستان جویبار در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۴۰۱ و نمونه آماری دانش آموزان پایه ی ششم ابتدایی دبستان مرحوم نوایی شهرستان جویبار با جمعیت ۲۵ نفر تعیین شده است. روش نمونه گیری بر اساس شیوه انتخابی یا جایگزین، که یک گروه ۱۲ نفره از دانش آموزان به عنوان گروه آزمایش و گروه ۱۳ نفره دیگر از همان دانش آموزان به عنوان گروه گواه انتخاب گردیده است. در این پژوهش از کتاب مطالعات اجتماعی پایه ی ششم دبستان در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۴۰۱ استفاده شده که در ۱۰ جلسه یک ساعته تدریس گردید. ابزار پژوهش پرسشنامه استاندارد علاقه به درس (Keller & Sobia (۱۹۹۳ بوده است. روایی و پایایی پرسشنامه علاقه به درس به ترتیب ۰/۹۹ و ۰/۹۶ گزارش شده است. یافته های پژوهش نشان داد تدریس به شیوه سازنده گرایی بر علاقه به درس ($P \leq 0.05$ ، $F=19.36$) به طور معناداری اثرگذار بوده است.

کلمات کلیدی:

روش تدریس، سازنده گرایی، علاقه به درس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1619820>

